

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 297/08-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 4. septembra 2008 predbežne prerokoval sťažnosť JUDr. Ing. K. M., M., zastúpeného advokátkou JUDr. I. R., K., vo veci namietaného porušenia základného práva na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 12 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky v konaní vedenom Úradom vlády Slovenskej republiky, sekciou kontroly a boja proti korupcii pod sp. zn. 1473-8/2008/IP-52/OPS a v konaní vedenom Ministerstvom financií Slovenskej republiky pod sp. zn. MF/13640/2008-152 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť JUDr. Ing. K. M. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 25. júla 2008 doručená osobne do podateľne sťažnosť JUDr. Ing. K. M., M. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie základného práva na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 12 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) v konaní vedenom Úradom vlády Slovenskej republiky, sekciou kontroly a boja proti korupcii (ďalej len „úrad“) pod sp. zn. 1473-8/2008/IP-52/OPS a v konaní vedenom Ministerstvom financií Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo“) pod sp. zn. MF/13640/2008-152.

Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ podal ministerstvu 13. marca 2008 sťažnosť na porušenie subjektívneho a individuálneho práva nesprávnou činnosťou a nečinnosťou ministerstva. Ministerstvo svojím listom sp. zn. MF/13640/2008-152 z 25. marca 2008 vrátilo podanie sťažovateľovi. Na to sťažovateľ listom z 25. apríla 2008 požiadal úrad o vykonanie kontroly nesprávneho postupu pri prijímaní, evidovaní a vybavovaní jeho sťažnosti sp. zn. MF/13640/2008-152 z 25. marca 2008. Úrad oznámením o postúpení podaní sp. zn. 1473-8/2008/IP-52/OPS z 23. mája 2008 vyrozumel sťažovateľa, že jeho žiadosť postúpil ministerstvu. Oznámenie úradu mu bolo doručené 26. mája 2008.

Podľa názoru sťažovateľa bolo povinnosťou úradu, resp. ministerstva zaoberať sa podaniami sťažovateľa spôsobom vyplývajúcim zo zákona č. 152/1998 Z. z. o sťažnostiach (ďalej len „zákon o sťažnostiach“), keďže sťažovateľ sa domáhal svojho práva vyplývajúceho z tohto zákona. Podaním z 13. marca 2008 sa obrátil v súlade s ustanovením § 11 ods. 1 zákona o sťažnostiach na orgán príslušný na vybavenie sťažnosti. Napriek tomu sťažnosť nebola vybavená postupom predpísaným zákonom o sťažnostiach. Dôvodom jej nevybavenia bola skutočnosť, že sťažovateľ je súdnym exekútorom, teda orgánom verejnej moci. Pritom zo sťažnosti jasne vyplýva, že sťažovateľ podal svoju sťažnosť nie v postavení exekútora. Sťažoval sa totiž na porušovanie svojich práv ako daňového subjektu, resp. účastníka daňového konania. Žiadne ustanovenie zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení neskorších predpisov, ale ani zákona o sťažnostiach nevyklučuje možnosť, aby fyzická osoba majúca postavenie verejného činiteľa v inom konaní, v ktorom jej práva a povinnosti nie sú definované jej postavením súdneho exekútora, nemohla využívať prostriedky ochrany, ktoré zákon každému účastníkovi takéhoto konania poskytuje. Napriek tomu úrad odmietol vykonať kontrolu vybavenia sťažnosti zo strany ministerstva.

Sťažovateľ žiada vydať nález, ktorým by ústavný súd vyslovil porušenie označených článkov ústavy postupom úradu v konaní vedenom pod sp. zn. 1473-8/2008/IP-52/OPS a postupom ministerstva v konaní vedenom pod sp. zn. MF/13640/2008-152 s tým, aby

ústavný súd zakázal úradu a ministerstvu porušovať označené práva sťažovateľa. Požaduje tiež náhradu trov konania.

Zo sťažnosti sťažovateľa z 13. marca 2008 podanej ministerstvu označenej ako „*Sťažnosť – porušenie subjektívneho a individuálneho práva nesprávnou činnosťou a nečinnosťou orgánu verejnej správy – MF SR (oznámenie k námietke č. j. MF/10301/2008-71 zo dňa 14. 2. 2008)*“ vyplýva, že smeruje proti postupu generálneho riaditeľa Daňového riaditeľstva Slovenskej republiky.

Z prípisu ministerstva sp. zn. MF/13640/2008-152 z 25. marca 2008 vyplýva, že podanú sťažnosť bolo treba sťažovateľovi vrátiť, lebo ju nemožno považovať za sťažnosť v zmysle zákona o sťažnostiach.

Z podania sťažovateľa z 25. apríla 2008 adresovaného úradu označeného ako „*Žiadosť o kontrolu nesprávneho postupu pri prijímaní, evidovaní a vybavovaní sťažností č. j. MF/13640/2008-152, zo dňa 25. 3. 2007*“ vyplýva, že v zmysle zákona o sťažnostiach žiada o prešetrenie postupu ministerstva pri vybavovaní jeho sťažnosti z 13. marca 2008.

Z oznámenia úradu o postúpení podania sp. zn. 1473-8/2008/IP-52/OPS z 23. mája 2008 vyplýva, že podanie sťažovateľa z 25. apríla 2008 sa postupuje ministerstvu ako vecne príslušnému orgánu. Oznámenie bolo sťažovateľovi doručené podľa vlastnoručne písanej poznámky 26. mája 2008.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Skúma pritom tak všeobecné, ako aj osobitné náležitosti návrhu (sťažnosti) podľa ustanovenia § 49 až § 56 zákona o ústavnom súde vrátane okolností, ktoré by mohli byť dôvodom na jeho odmietnutie.

Podľa § 25 ods. 2 citovaného zákona návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

Podľa § 53 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd neodmietne prijatie sťažnosti, aj keď sa nesplnila podmienka podľa odseku 1, ak sťažovateľ preukáže, že túto podmienku nesplnil z dôvodov hodných osobitného zreteľa.

Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť.

Podľa § 250v ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá tvrdí, že bola ukrátená na svojich právach a právom chránených záujmoch nezákonným zásahom orgánu verejnej správy, ktorý nie je rozhodnutím, a tento zásah bol zameraný priamo proti nej alebo v jeho dôsledku bol proti nej priamo vykonaný, môže sa pred súdom domáhať ochrany proti zásahu, ak taký zásah alebo jeho dôsledky trvajú alebo hrozí jeho opakovanie.

Sťažnosť v časti smerujúcej proti postupu ministerstva v konaní vedenom pod sp. zn. MF/13640/2008-152 treba považovať za oneskorene podanú.

Ústavný súd neexistoval, kedy presne sťažovateľ prevzal prípis ministerstva sp. zn. MF/13640/2008-152 z 25. marca 2008, avšak muselo sa tak stať najneskôr 25. apríla 2008, kedy je datovaná žiadosť sťažovateľa o preskúmanie postupu ministerstva. Vzhľadom na to, že sťažnosť bola osobne doručená do podateľne ústavného súdu až 25. júla 2008, stalo sa tak po uplynutí zákonnej dvojmesačnej lehoty.

Odlišná je situácia týkajúca sa tej časti sťažnosti, ktorá smeruje proti postupu úradu v konaní vedenom pod sp. zn. 1473-8/2008/IP-52/OPS. V tejto časti prichádza do úvahy neprípustnosť sťažnosti, prípadne nedostatok právomoci ústavného súdu.

Z ustanovenia už citovaného § 250v Občianskeho súdneho poriadku (piata časť piata hlava Občianskeho súdneho poriadku – konanie o ochrane pred nezákonným zásahom orgánu verejnej správy) vyplýva, že sťažovateľ mohol požiadať o ochranu označených práv podľa ústavy všeobecný súd v rámci správneho súdnictva podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, keďže považuje opatrenie úradu za také, ktoré ho ukrátilo na jeho právach tým, že úrad sa nezaoberal vecne obsahom jeho sťažnosti.

Ak sťažovateľ takto nepostupoval a správnu žalobu v zákonnej lehote nepodal, potom nevyčerpal účinný právny prostriedok daný mu zákonom na ochranu jeho základného práva. Zároveň v takomto prípade neprichádzal do úvahy ani postup podľa § 53 ods. 2 zákona o ústavnom súde, keďže sťažovateľ ani len netvrdil (ani nepreukázal), že by

k nevyčerpaniu účinného právneho prostriedku došlo z dôvodov hodných osobitného zreteľa.

Pokiaľ sťažovateľ správnu žalobu v zákonnej lehote podal (prípadne ak by mu zákonná lehota na podanie žaloby ešte neuplynula), potom nie je daná v tejto veci právomoc ústavného súdu. Ako to totiž vyplýva z vyššie citovaného čl. 127 ods. 1 ústavy, právomoc ústavného súdu poskytovať ochranu základným právam a slobodám je daná iba subsidiárne, teda iba vtedy, ak o ochrane týchto základných práv a slobôd nerozhodujú všeobecné súdy. V danom prípade právomoc poskytnúť ochranu mal všeobecný súd v rámci správneho súdnictva, čím je zároveň vylúčená právomoc ústavného súdu.

Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti rozhodol ústavný súd tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 4. septembra 2008